

VREDE

17, Watteustraet, 17
Brussel.
Tel.: 12.52.82
P. C. R. 8175.68

TWEEMAANDELIJKS
BLAD
UITGEGEVEN DOOR DE
BELGISCHE UNIE VOOR
DE VERDEDIGING
VAN DE VREDE

OCTOBER-NOVEMBER
1953
8 blz. Fr. 1,50

DAT NOOIT MEER WEG MET DE EVG

HET verdrag over het Europese leger had ons voorgoed veroordeeld kunnen toeschijnen. Zoveel tegenwerpingen, zoveel wantrouwen en vijandigheid in alle landen, bij zovele mensen van verschillende overtuiging, doemden het, zo scheen het, tot een zekere mislukking.

De Duitse verkiezingen gaven het niettemin een kans. De zege van kanselier Adenauer, gevoegd bij het hernieuwd aandringen der Amerikaanse regering, gaven de voorstanders van de Europese verdedigingsgemeenschap (E.V.G.) een weinig moed. En weldenkende apostels trachten ons te doen geloven dat men aan het verzet, dat hopeloos zou geworden zijn, moet verzaken.

Wij zijn integendeel van mening dat ons verzet, nu meer dan ooit, gerechtvaardigd is. En anderen denken als wij: nooit waren de tegenstanders van het verdrag zo talrijk, en zo vastbesloten.

De verkiezingszege van de heer Adenauer kan ons inderdaad de gevaren der E.V.G. niet doen vergeten. Kan ze ons gewilliger doen aanvaarden dat aan onze nationale onafhankelijkheid practisch een einde wordt gemaakt, en dat onze soldaten, ons militair budget voortaan onderworpen worden aan een boven-nationaal gezag waarop geen enkel doelmatig democratisch toezicht kan worden uitgeoefend? Kan ze ons een Duitse herbewapening doen aanvaarden waarvan wij alles te vrezen hebben? Zal ze ons beletten in te zien dat de oprichting van de E.V.G. een hinderpaal opwerpt voor elke vredelievende oplossing van het Duitse vraagstuk?

De E.V.G., dat betekent twaalf Duitse divisies, een half miljoen Duitsers onder de wapens, nazi-generaals in onze legerstaven. Maar, zeggen onze vrome betweters, die soldaten, die generaals zullen aan een diep-vredelievende regering gehoorzamen. Dit is nogal gemakkelijk de ogen sluiten voor het feit dat kanselier Adenauer aan de hand van een nationalistisch programma verkozen werd: de inschakeling van Duitsland in een « Europese gemeenschap », waar het de gelijkheid in rechte en de militaire macht, de verwezenlijking van de Duitse eenheid en de herziening van de Oder-Neissegrens in terugvindt. « Men koos voor hem, schrijft Alain Clément (« Le Soir », 10-9-53), niet omdat hij de macht voorstelt in de traditionele en nationale zin van het woord, maar omdat hij gelooft in het geweld, en de taal van het geweld spreekt tegenover het Sovjet-blok ». Wie herkent in deze smaak voor het geweld de betreurenswaardige neiging der Duitsers niet, wat reeds twee wereldoorlogen met zich bracht? En kan de heer Adenauer het feit veronachtzamen « dat hij het rechtse nationalisme minder wegveegde, dan dat hij het zelf opsloopte? ».

(Vervolg bladzijde 8.)

**IN DE FABRIEKEN WORDT GESTEMD...
EN HET IS TEGEN DE E.V.G.**

(Lees reportage blz. 6 en 7.)

Stemmen tegen de EVG in de Raad van Europa

Slechts enkele leden van de Raad van Europa hebben zich te Straatsburg onomwonden vóór het rapport van Spaak uitgesproken, waarin de spoedige ratificatie van de E.V.G. werd verlangd. Wij moeten ons niet laten afleiden door de uitslag van de stemming, want het is niet belangrijk of een aantal leden uit Nederland, Luxemburg en Duitsland een meerderheid kan bewerkstelligen, maar of de belangrijkste vertegenwoordigers der belangrijkste landen zich vóór de E.V.G.-op-dit-moment hebben uitgesproken. En dat is niet het geval geweest.

Hier zijn enkele kenmerkende uitingen van deze tegenstanders.

Debré : Washington wil Frankrijk offeren op het altaar van het kleine Europa. — **Struye** : Ik verwerp de Westelijke conceptie van onderhandelen met de Russen, die neerkomt op het stellen van de eis van onvoorwaardelijke overgave. De Sovjet-Unie heeft wel degelijk aanwijzingen gegeven, dat zij een nieuwe politiek volgt. — **Tütgens** (Duits soc.) : De vorming van de Europese Gemeenschap zou het voornaamste Duitse probleem, dat der hereniging, onopgelost laten. De Europese Verdedigings Gemeenschap kan niet tegelijk met de hereniging van Duitsland bestaan. — **Rolin** : De Amerikaanse regering heeft het tot stand komen van een centraal bestuur in Duitsland, zoals dat in Potsdam was voorzien, gesaboteerd. Er is voor de Russen alle reden zich ongerust te maken.

HET BELGISCHE VERZET TEGEN DE E.V.G.

« De Ieden der Nationale Vereniging der Vuurkruisen... stellen vast dat het geen twijfel lijdt dat het prijsgeven van een aanzienlijk deel van onze nationale onafhankelijkheid door de goedkeuring van het verdrag over de E.V.G., geensdeels de gezamenlijke verdediging van het Westen bevordert; dat de opgave van onze nationale souvereiniteit integendeel ernstig onze onafhankelijkheid en onze eendracht in gevaar brengt, en binnenkort zelfs ons bestaan als natie in het gedrang brengt; »

« In opstand komend tegen de idee dat ons leger gedernationaliseerd zou worden, en onze jeugd groepen om zich onder

vreemde leiding op te offeren, voor de verdediging van vreemde grond, terwijl vreemden als meesters onze nationale bodem zouden bezetten; »

« Roepen de ganse natie op tot verzet door haar uit te nodigen bij elke gelegenheid haar vaste wil te betonen meester te blijven over het eigen lot... »

« Richtten zich in het bijzonder tot alle oud-strijders om hen er aan te herinneren dat zij leerden, als het moet, de nationale onafhankelijkheid en de vrijheid te verdedigen, de wapens in de hand. »

Mr. Phtlippart, C.V.P.-volksvertegenwoordiger van Luik (op het Nationaal C.V.P.-congres, Luik) :

« De stemming die zich (in het parlement) zal voordoen, is een gewetensvraagstuk. In de huidige voorwaarden zal ik geen gunstige stem kunnen uitbrengen, tenzij men mij de grondwettelijkheid van het verdrag bewijst, of het bestaan van een zodanig groot gevaar, dat wij er door gerechtigd zijn over onze bezwaren heen te stappen. »

NDIEN de Fransen een verdrag willen bekrachtigen waardoor Duitsland herbewapend wordt, is dat hun zaak. Het zal waarschijnlijk hun begrafenis zijn. Maar Groot Brittannië hoeft geenszins doel te nemen aan zulk een krankzinnig avontuur.

« De Duitsers zijn bezig zich een kruisvaardersmoraal te smeden. Zij willen eens te meer het vaderland eenmaken. Iedereen weet wat er gebeurt wanneer in Duitsland de kruisvaardersgeest gepaard gaat met een sterke gewapende macht. »

(« Daily Express (Londen), 17-9-1953.)

« Ik oudstrijder van 14-18 met al mijn eretekens en met 8 frontstrepen moet nu machteloos toezien hoe ze die barbaren weer vereren en de macht terug geven om voor de derde maal onze vrijheid te komen ontnemen en ons volk te komen uitmoorden. Het is verschrikkelijk. »

(Verklaring van een oudstrijder gevoegd bij zijn handtekening onder een door onze beweging uitgegeven oproep tegen het Europees leger.)

Een compromis-oplossing ?

In de vergadering te Straatsburg werden reeds verschillende voorstellen gedaan. Onthouden wij deze van M. Robens (Labour Party).

In tegenstelling met de heer Spaak gelooft hij niet dat een verenigd Duitsland zich noodzakelijkerwijze in de Europese gemeenschap zou laten opnemen. Hij is overigens van mening dat de Russen er zich zouden tegen verzetten. Inderdaad, onderstreept de Labour-afgevaardigde, zou het dichtst-bijliggend doel de vereniging van Duitsland zijn, door vrije verkiezingen, met als tweede stap het sluiten van een vredesverdrag met Duitsland, bestuurd door een vrijelijk verkozen regering.

Daarenboven zou de E.V.G. volgens de heer M. Robens overbodig worden, indien men na een vijfjarige onderhandeling overgang tot ontwapening op wereldschaal, en men gedurende die periode Duitsland zou ontwapenen. Misschien zou dit ontwapeningsvoorstel kunnen behandeld worden tijdens een ontmoeting der Vier. Een tweede stadium zou het waarborgen der Duitse gebieden zijn, zowel

in het Oosten als het Westen. Wat de Duitse herbewapeningsbegroting betreft, besloot M. Robens, zou men deze kunnen bestemmen voor de leniging van de noden in de wereld (Le Monde, 20-9-'53)

Mr. Struye (voorzitter van de Senaat, C.V.P.)

« Het is een vergissing het dilemma voor te stellen als enerzijds de niet door het Westen te aanvaarden totale neutralisering, en anderzijds de totale opname van een verenigd Duitsland in de gemeenschap der Zes, onaanvaardbaar voor de U.S.S.R. Tussen deze twee uitersten is er plaats voor een aantal minnelijke schikkingen.

De vereniging van Duitsland kan enkel geschieden ofwel door geweld, ofwel door de toestemming der Russen. De verklaringen van kanselier Adenauer hierover zijn zeer duidelijk. Er moeten dus onderhandelingen begonnen worden met de U.S.S.R., maar hiervoor moeten wederzijdse toegevingen overwogen worden. Dit werd volgens de heer Struye niet voldoende onderstreept.

Zich hiervan te overtuigen zou eventuele besprekingen tot mislukking kunnen doemen. (La Libre Belgique, 24-9-53).

Mr. Lamalle, C.V.P.-volksvertegenwoordiger van Virton-Neufchâteau :

«...de openbare mening moet zich bewust worden van haar verantwoordelijkheid, want zij heeft de dringende plicht de volksvertegenwoordigers te herinneren aan het gewicht der beslissingen die zij morgen zullen moeten nemen.

De Nationale Federatie der Oud-strijders, de Vuurkruisen, zijn in deze richting de strijd begonnen. Laat ons wensen dat deze strijd zich toespitst. *Allen, die België met de wapens in de hand gered hebben, hebben vandaag tot plicht, België in de vrede te redden.* »

Nationale Federatie der Oud-Strijders (Gewestelijk comité van Charleroi-Thuin, Zinnik) :

« Herinnert aan haar vroegere houding tegen de herbewapening van Duitsland (zowel Oost- als West-Duitsland), alsook tegen welkdanige oorlogsmisdadigers ook; »

« Verheugt zich over de conferentie te Washington, en in 't bijzonder over de bijeenkomst der ministers der Grote Vier; »

« Wenst dat deze een oplossing mogen vinden ter regeling van het Duitse vraagstuk, waarin de oud-strijders dubbel belang stellen... » (18-7-'53).

Om en rond de grondwetsherziening

Wanneer men de grondvesten ondermijnt

Het wordt een droevig schouwspel te zien hoe dezer dagen de Kamer der volksvertegenwoordigers en de regering het land naar het verlies van zijn onafhankelijkheid, naar zijn ondergang leiden en er tegelijkertijd een werktuig van maken om de internationale spanning op te drijven.

De een heeft het volstaan de verklaring voor herziening van de Grondwet voor te stellen en de anderen deze te stemmen opdat zij met geruster geweten nadien de verdragen betreffende het Europese leger zouden kunnen stemmen, verdragen welke de herbewapening van Duitsland met zich brengen.

De hoeksteen van onze Grondwet is artikel 25 hetwelke luidt: «Alle macht gaat uit van de natie. Ze wordt uitgeoefend op de wijze door de Grondwet voorzien». Dit artikel bevestigt tegelijk de soevereiniteit van het volk dat stemt en van wie de macht uitgaat en evenzo de soevereiniteit welke de Grondwet verleent aan de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke machten.

Dit zijn zaken die aan de kinderen op de lagere school worden aangeleerd om hen de zin bij te brengen van de onafhankelijkheid van ons land. Het is eveneens om volwaardige leden van deze natie te worden, van wie alle macht uit halve eeuw gestreden hebben om het algemeen stemrecht te verwerven.

Maar het blijkt nu dat mannen, onder de druk van de vreemde, onze Grondwet gaat, dat de arbeiders gedurende een willen doen verklaren dat er andere macht uitgaat, namelijk van de «supranationale» autoriteiten die zullen handelen volgens hun eigen methodes.

In feite zal men het artikel 25 ongedeed laten en hierdoor wordt het mogelijk te huichelen en onwaarheden wijs te maken aan de kiezers. Maar door een bijkomende zin met «bis» betiteld, zal men het werkelijke artikel 25 geheel of gedeeltelijk te niet doen.

Gedurende de besprekingen, hebben mensen met wat meer gezond verstand doen opmerken dat die internationale autoriteiten aan dewelke onze nationale soevereiniteit zou geofferd worden nog niet bestaan en dat men bijgevolg in het blinde loopt.

Zodoende verkoopt men onze onafhankelijkheid zonder zelfs te weten wat de anderen er gaan mee aanvragen. Maar toch! Voor wat de Europese Verdedigings Unie betreft weet men het wel.

Men gaat de bevoegdheid van de natie overdragen aan een «supra nationaal» lichaam dat zal beslissen over de duur van de dienstplicht, de organisatie van het leger, de grenzen van onze rechterlijke macht; welke vreemde legers op ons grondgebied zullen verblijven en zelfs gedeeltelijk, hoe onze economie zal georganiseerd zijn.

Aldus, zal in de toekomst, ons eigen leven en dat van onze kinderen niet langer worden beheerd door de regering die wij zelf hebben gekozen, maar door

mensen aan wie men macht en gezag over ons zal geschonken hebben. En deze macht en dat gezag zullen ze uitoefenen zowel voor vrede als voor oorlog.

Om een zo grootscheepse ommekeer te verwezenlijken welke gedurende 50 jaar het leven van ons land zal beheersen zegt men dat men de Grondwet gaat veranderen, stemt men, zonder dat de Grondwet veranderd is, het verdrag en raadpleegt men niet eens de bevolking. Want niet alleen de herziening van de Grond-

DOOR

Isabelle BLUME

wet is een laagheid maar eveneens de manier waarop men te werk gaat.

De verklaring van herziennig zal worden gestemd. Welnu, de Grondwet zelf voorziet dat na het stemmen van deze Verklaring de Kamers moeten ontbonden worden en een Grondwetgevende Vergadering moet verkozen worden die alleen het recht heeft bij de 2/3 van haar stemmen de nieuwe tekst te bepalen.

Het is mogelijk dat deze toekomstige Grondwetgevende Vergadering weigert de tekstveranderingen te stemmen; maar niettemin zullen we gebonden zijn aan het Verdrag der Europese Verdediging, zullen we onze toestemming gegeven hebben voor de herbewapening van Duitsland. Dit alles speelt zich zo maar af

midden de meest volmaakte onverschilligheid van «laat de boel maar draaien».

De grote meerderheid der volksvertegenwoordigers zijn accoord omtrent de herziening van de Grondwet en de manier waarop dit gebeurt. De bevolking welke weinig of niets weet van wat er omgaat, reageert niet voldoende. En het land wordt broksgewijze verkocht; want het is om geld te krijgen van Amerika dat men zich zo onderwerpt. En slechts weinigen spreken hun verantwoordiging uit, weinigen trekken op ten strijd.

Getuige zijnde van een zulkdanig schouwspel doen wij beroep op allen voor wie de onafhankelijkheid geen holle frase is, zomin als de herbewapening van Duitsland.

Wat nu gebeurt in de Kamers van Volksvertegenwoordigers, acht jaar na het einde van de oorlog, is de vervulling van de wens van Hitler. Wat onze oudstrijders en weerstanders belet hebben, gaat men nu door een eenvoudige stemming aan Duitsland schenken: een Europa dat door hen zal geleid en verpletterd worden op economisch en militair gebied.

Dit alles laten we gebeuren op een ogenblik dat de mensen welke de grootste verantwoordelijkheden dragen in de leiding van de wereld, denken en zeggen dat men mekaar moet ontmoeten, onderhandelen en vredelievende oplossingen vinden voor de problemen.

Een misdaad wordt tegen de natie bestraft. Alleen de burgers van België kunnen dit beletten.

Allen verenigd om meer dan ooit het verbod der uitroeiingswapens te eisen

Op 4 October heeft professor JOLIOT-CURIE, voorzitter van de Wereldvrederaad te Parijs een rede uitgesproken bij de slotzitting van de Nationale Raad der Franse Vredesbeweging.

In een aangrijpende slobeschouwing heeft hij alle mensen aangespoord zich te verenigen om het verbod te bekomen van de afschuwelijke wapens voor massamoord en drukte zich in volgende bewoordingen uit:

«Het is na rijp nadenken en mijn woorden wegend dat ik van gruwelijk gevaar spreek. Nog fris in ons geheugen staan de herinneringen aan de verwoestingen gedurende de laatste oorlog. De bombardementen van Hiroshima, van Nagasaki, de steden en inwoners van Korea en Indo-China door napalm uitgebrand, de biochemische oorlog in Korea, China en Malakka.

Geloof mij: ik kan u bevestigen dat de atoom- en waterstofbommen welke gedurende de laatste jaren vervolmaakt en gefabriceerd werden, nog een grotere vernielingskracht vertegenwoordigen. Ik zou de ongelovigheid en de laksheid hier

tegenover willen te niet doen. De ongelovigheid kan slechts bestaan door gebrek aan juiste inlichtingen en de laksheid slechts te wijten zijn aan een soort gewennen aan de gruwelen...

«Met de waterstofbommen wier kracht op helse wijze nog verveelvoudigd kan worden, moet men zelfs voorzien dat hun ontploffing tot gevolg kan hebben alle leven op onze aardbol onmogelijk te maken.

» De wetenschapsmensen hebben tot plicht zeer ernstig de openbare mening hierover in te lichten, de aandacht te vestigen op deze afschuwelijke gevaren en het is ook hun plicht in de eerste geleederen te strijden met hen die besloten zijn dit gevaar voor eeuwig te doen wijken...

» In hun aller naam vraag ik u, ons de vreugde terug te schenken aan de wereld de onschathbare weldaden te bleven die de wetenschap kan verwezenlijken. De vreugde eindelijk te kunnen werken, zonder angst en met een gerust geweten.»

EUROPA IN DUITSE GEEST

Ik moet Duitsland een ruimte bezorgen groot genoeg om ons te beschermen tegen elke militaire coalitie... Wij hebben behoefte aan een ruimte die ons onafhankelijk maakt van elk politiek gesternte, van elk bondgenootschap. Naar het Oosten toe moeten wij onze heerschappij uitstrekken tot de Kaukasus of tot Iran. Naar het Westen toe moeten wij de Fransz kust hebben.

HITLER.

De nazi-oorlogsmisdadigers voor de rechtbank van Nürnberg.

DUITSLAND IN EUROPESE GEEST

Een waarachtig Europa zal slechts gevormd kunnen worden wanneer het Duits blok hersteld zal zijn. Dit blok bevat behalve Duitsland, Oostenrijk, een deel van Zwitserland, het Saargebied, Elzas Lotharingen. Wanneer ik aan de kathedraal van Straatsburg denk, krimpt mij het hart ineen.

Jacob KAISER,
(Minister van Adenauer voor de Duitse eenheid), Maart 1951.

Het Belgische volk zal de bondgenoot niet zijn van Hitler-Duitsland

De overwinning van het nieuwe Europa zal de overwinning zijn van Adolf Hitler... Hij is het die geroepen en uitverkoren werd door het lot, niet alleen om zijn eigen vaderland nieuw leven in te blazen, maar ook om voor alle volkeren van Europa een beter leven voor te bereiden in de schoot van de Europese gemeenschap. Adolf Hitler zal overwinnaar blijven in deze strijd waar het gaat om de hoogste en kostbaarste waarden van Europa.

Fritz SAUCKEL,

Commissaris-Generaal voor de arbeidskracht, Januari 1944.

In 1946 werden 21 Duitse misdadigers goedgeëld voor hun monsterachtige misdaden tegen de mensheid. Deze misdaden bedreven zij in naam van een dwaalleer — de Europese dwaalleer. Onder het valse voorwendsel Europa te verdedigen tegen het « Aziatisch communisme » roeiden ze 6 miljoen Joden uit, martelden en fusilleerden ze miljoenen patriotten in alle landen van Europa die door hun legers bezet waren. Zij gelukten er in het Duitse volk te overtuigen van zijn « superioriteit », van zijn « historische opdracht ».

HANDDRUKKEN « in eer en waardigheid »

GISTEREN EN MORGEN ? HEDEN

De Hitlerbende werd verslagen. Haar opperhoofd sloeg de hand aan zichzelf, in het nauw gedruven als een rioolrat.

Enkele zijner luitenants werden bestraft maar haast niets werd gedaan om de nazigeest voor goed uit te roeien, noch om de grote of kleine aanhangers van de man met het snorretje die in het Duitsland van Bonn rondflanereren, uit het openbaar leven te verwijderen.

★

Vandaag schotel men ons een Europese gemeenschap voor met het niet gedenazifunde Duitsland, met het Duitsland dat reeds, openlijk, om weerwraak roept, dat zijn voorwaarden stelt, dat ernaar streeft zijn erwinnaars van gisteren economisch te overheersen.

De herinnering aan de Europese gemeenschap van Adolf Hitler ligt nog te fris in ons geheugen opdat wij niet wantrouwig zouden zijn tegenover deze van Konrad Adenauer.

Zij spreken dezelfde taal en gebruiken dezelfde woorden, zij stellen dezelfde eisen, zij zijn omringd van dezelfde generaals, dezelfde magnaten, dezelfde politiciers.

De Europese Gemeenschap vormen met zulk een Duitsland zou een posthume hulde zijn aan Hitler.

Geen enkel Belg, die naam waardig, zou zich bij een dergelijke hulde willen aansluiten.

Gisteren hebben we NEEN gezegd tot de Duitse bezetter.

Vandaag moeten we neen zeggen voor het avontuur waarin men ons wil meesleuren, neen tot de E.V.G.

VANDAAG! Want morgen kan het te laat zijn.

Wij moeten deze jonge lieden behouden opdat zij op een dag kunnen bijdragen om het Oosten opnieuw te koloniseren. Ik spreek de woorden « het Oosten opnieuw koloniseren » uit na rijp overleg en ik denk dat het de benaming is die aan deze taak moet gegeven worden.

ADENAUER, 2 Februari 1953.

Indien de 250.000 man van het Duitse leger niet volstaan om het hoofd te bieden aan de Russen, zullen ze tenminste in staat zijn langs de Franse zijde heel andere uitslagen te bekomen.

Theodoor BLANK,
Minister van Oorlog
in de Regering van Bonn.

ALFRED KRUPP

De fabrieken van de Westduitse kanonnenkoning Krupp gaan alweer openlijk tot de wapenfabricage over. Op een speciaal voor Westeuropese militaire deskundigen te Bonn ingerichte « show » werd door de Krupp-fabrieken te Essen een zware tractor tentoongesteld, welke beschreven werd als « uitmuntend geschikt voor gebruik bij de lichte artillerie ».

GEEN NIEUWE WEHRMACHT

Op deze bladzijde twee beelden van de actie te Charleroi.

Het is begonnen bij de A.C.E.C. (Electriciteitsbouwbedrijven) van Charleroi. De vrienden van het Vredescomité der fabriek staken de koppen bijeen en overlegden hoe er te werk moest gegaan om de arbeiders in te lichten over wat ons met de E.V.G. boven het hoofd hangt, en hen toe te laten hun mening daarover te zeggen.

Dat was heus geen klein bier want er zou zo wat 7.000 man bereikt moeten worden. Na alles gewikt en gewogen te hebben, besloten onze vrienden het er op te wagen met een referendum, of wat men ook noemt een volksraadpleging.

Met de hulp van het gewestelijk Vredescomité stonden onze vrienden drie dagen lang bij elke ploegwisseling van 5 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds aan vijf poorten der fabriek, eerst om een toelichtende brochure over de E.V.G. uit te delen, daarna om de omslagen waarin zich een stembiljet bevond, uit te reiken en terug te nemen. Twee radio-auto's zetten bestendig de werkers aan hun stembiljet af te geven, of hun stem nog uit te brengen indien zij hun omslag vergeten waren.

Donderdag 10 September te 10 uur 's avonds werden de laatste omslagen opgehaald en bij de telling stonden zelfs de grootste optimisten perplex... 80 t.h. van de stemmen verklaarden zich tegen de herbewapening van Duitsland en de E.V.G. die elke deur voor onderhandeling sluit.

Na dit daverend succes van de vrienden van Charleroi wou geen enkel comité meer ten achter blijven en weldra volgde

een ketting van bedrijven waar de werkers gelegenheid kregen hun mening te zeggen.

DAN BIJ CARELS TE GENT

De tweede in de rij was de metaalfabriek Carels te Gent, waar de voorwaarden ons niet half zo gunstig waren als bij de A.C.E.C., immers onze Gentse vrienden waren er tot hertoe niet in geslaagd zelfs maar onze beweging aan de arbeiders te doen kennen. Ondanks dat was de uitslag, de omstandigheden in aanmerking genomen, even schitterend als bij A.C.E.C.

Ook daar stonden onze wakkere vrienden op post, Dinsdag 29 September, om de verklarende vlugschriften te verspreiden, Woensdag 30 September om de stem-

bulletijns uit te delen en terug te nemen. Tegen de gevel van deze grauwe fabriek aan de vaartkant, met verderop de scherpe profiel der kranen tegen de Septemberlucht, weerkaatsten de oproepen door de luidspreker, de arbeiders aanzettend hun mening te doen kennen opdat men in het Parlement zou weten dat het volk geen nazi-generaals over onze soldaten wil zien bevelen.

De omslagen vielen in de blauwe vaandels met witte duif, die door onze vrienden aan de poort werden opgehouden. Fietsers en motorrijders die van op de koer kwamen buitengereden, deden het zeer handig, zonder te moeten afstappen. Een bediende had zelf de stembulletijns opgehaald van acht zijner collega's en dit op de omslag geschreven. Een arbeider had op zijn omslag Lokeren geschreven, roerende getuigenis dat men ook in het afgezonderde Waasland weet wat er op het spel staat.

Op 317 stembulletijns waren 237 tegen de E. V. G., 4 voor en 76 blanco.

OUGRÉE-MARIHAYE

De dag na Carels, op Donderdag 1 October, was het de grote dag onzer Luikse vrienden, die er niet voor teruggeschrokken waren, de kolossale metaalfabriek Ougrée-Marihaye aan te pakken. Deze fabriek ziet er inderdaad uit als een dorp op zichzelf, nog indrukwekkender 's nachts met haar vuurspuwende schouwven, het nooit ophoudende ratelen en snuiven der machines.

Na de vorige dagen eveneens de vlugschriften te hebben uitgedeeld, begon dus op 1 October te 22 uur het uitdelen der stembulletijns waarop o.a. te lezen stond: «Niemand in België is onwetend over de belangrijkheid onzer fabriek; in ons land weet elkeen dat wanneer de arbeiders van Ougrée-Marihaye hun mening te kennen geven of een eis stellen, er rekening moet mede gehouden worden.»

De resultaten bewijzen inderdaad in welke mate er rekening dient gehouden

zeggen de werkers van ons land

met de mening der arbeiders van Ougrée.

Vrijdag 2 October werd de uitdeling en terugname der stembulletijns de gansche dag voortgezet. Men kan zich moeilijk indenken welke maatregelen van organisatie en mobilisatie dienden getroffen om een dergelijke taak te volbrengen. Onze Luikse vrienden verdienen een waar pluimpje voor de uitstekende verwezenlijking ervan. Het volstaat te vermelden dat 50 militanten op post waren gedurende 48 uur.

Bij de openbare telling der stemmen, op Zaterdag 3 October, waarop verschillende arbeiders aanwezig waren, werden volgende uitslagen geacteerd: op 3.767 stemmen spraken 2.884 zich uit tegen de E.V.G. en 85 voor, voor het overige blanco en vernietigde stembulletijns. Voor de arbeiders van Ougrée staat het dus vast: *Wij willen geen E.V.G.*

DE MANNEN VAN DE ANTWERPSE HAVEN ZEGGEN HET EVEN DUIDELIJK

Op uitnodiging van de Vredescomité's van A.C.E.C. te Charleroi en van Ougrée-Maribaye te Seraing, en onder de auspiciën der B.U.V.V. hebben enkele Antwerpse scheepsherstellers een referendum over het Europees Leger ingericht bij hun werkmakkers.

Op een mooie morgen verscheen een auto omgebouwd tot Duitse tank op de plaats van aanwerving. Een korte toespraak en de uitdeling van stembulletijns begon. De telling der stemmen geschiedde openbaar.

De uiterste verspreiding der scheepsherstellers maakte het technisch onmogelijk een voldoende aantal onder hen te bereiken. Niettemin was de uitslag zeer betekenisvol:

699 stemden tegen het Europees leger
5 stemden voor;
18 gaven blanco bulletijns af.

Eens te meer werd bewezen, dat de Antwerpse arbeider, evenzeer als zijn makkers uit Luik of Charleroi, zich bewust is van het enorme gevaar, dat verbonden is aan de goedkeuring van de E.V.G.

De scheepsherstellers hebben het daarbij niet gelaten. Aan elke volksvertegenwoordiger en senator werd een brief gericht, ondertekend door verschillende scheepsherstellers. In deze brief werd de uitslag van het referendum aan de mandatarissen overgemaakt met het dringende verzoek bij de stemming in het par-

ment rekening te houden van de mening der arbeiders.

Ten slotte wordt een persoonlijke delegatie aan een mandataris van iedere partij in het vooruitzicht gesteld.

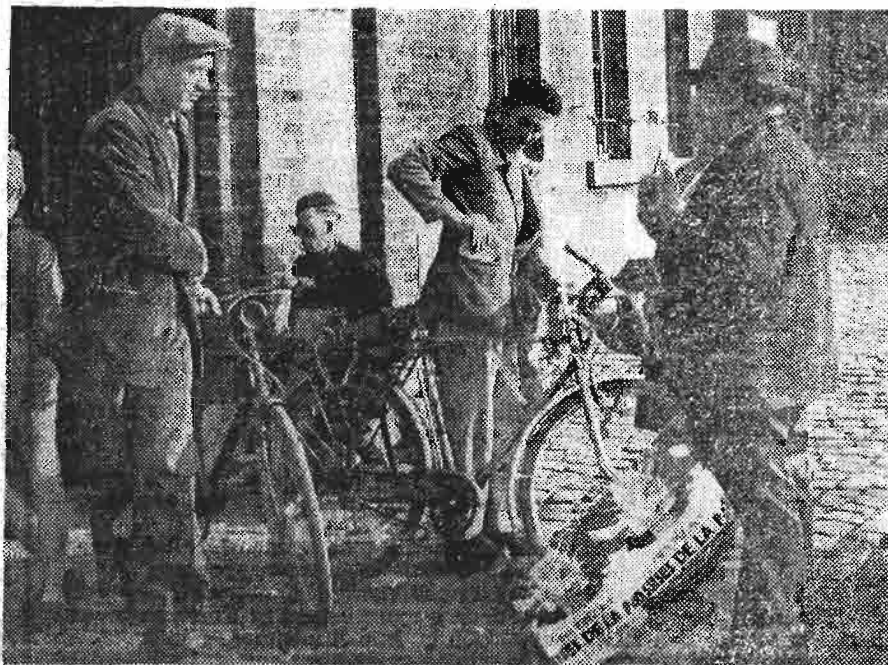
AAN DE DOK

Geen gemakkelijk zaakje. Men moet de plaats en het oogenblik weten te kiezen want het is al een even verspreid geval van komen en gaan als bij de scheepsherstellers. Maar natuurlijk is er aan alles een mouw te passen. Acht uur 's morgens is het goede uur en het «Kot» de goede plaats, dan vindt men het grootste aantal havenarbeiders tezamen.

Donderdag 22 October werd het vredesreferendum ingezet. 1.325 stembulletijns waren spoedig uitgedeeld. Er moest op staande voet gestemd worden. Van groep tot groep werd er in de straat gegaan om de zaak toe te lichten, de mannen te doen stemmen en de omslag in de dozen te verzamelen. Dan ging het verder in de zaal waar de dokkers schafttijd hielden. Overal werden militanten op een goed woord onthaald, zodra de mannen vernamen waar het om ging. Tegen de middag hadden er juist geteld 1.104 dokwerkers gestemd, 998 stemden tegen en... drie voor de nieuwe Wehrmacht, 89 gaven blanco stembrieven af.

Dat maakt zowat 1.000 dokwerkers die zich tegen de E.V.G. uitspraken op de 1.300 geraadpleegden. Dat spreekt voorwaar met blokletters voor het gezond verstand onzer werkers... De regering moet het horen.

Dan kwamen nog de fabriek Carton te Doornik, Chamebel te Vilvoorde, Electro-gaz Brussel, de mijn Hensies-Pommerœul, allen met overdonderende meerderheid tegen de nieuwe Wehrmacht.

Ougrée-Maribaye stemt.

Weg met de E.V.G.

(Vervolg van bladzijde 1.)

Niets biedt ons dus waarborgen tegen de ontwikkeling van een agressief nationalisme dat zich in zijn volste kwaadaardigheid zou tonen moesten wij het wapens in de handen geven. Vanaf nu, ten andere, stelt zich tegenover de louter defensieve doeleinden der andere ondertekenaars van het verdrag van Parijs, het Duitse programma der «bevrijding der Oosterlijke gebieden», zoals werd verklaard door kanselier Adenauer, de dag na de verkiezingen.

Het gevaar vergroot nog des te meer daar Duitsland vlug de leiding der E.V.G. zou nemen. Een stabiele regering en een machtige economie bezittend, en vast verzekerd van de steun der Verenigde Staten, die hierin de sterkste factor van hun Europese politiek zien, zou Duitsland gemakkelijk zijn wil kunnen opdringen aan kleinere naties, zoals België, of Frankrijk, dat wegens zijn koloniale oorlogen sterk gebonden is. Het is nuttig te bedenken dat «de Duitse wederopstanding, ver van een argument te zijn ten voordele van het verdrag, waar toeneemende politieke invloed en de groei van haar economisch en militair potentieel ons op dwingende wijze schijnen aan te zetten tot de grootste bedachtzaamheid!» (La Libre Belgique», 11-9-1953).

De E.V.G. zou tenslotte op de weg van een accoord onder de Grote Mogendheden, een onoverkomelijke hindernis opwerpen. De heer Ed. Daadier herinnerde er op het laatste congres der Franse Radicale Socialistische Partij aan, hoeveel voorzichtigheid er op dit terrein hoeft aangewend: «De Russen, die in de grond besloten zijn de Oostelijke gebieden te evacueren... kunnen dit niet doen zonder ernstige waarborgen... Men kan van een land, dat achttien miljoen mensen verloor en grootscheeps meewerkte aan de val van Hitler, niet verlangen een gebied te verlaten zonder de verzekering dat dit niet zal gebruikt worden als aanvalsbasis tegen hem...»

De bekrachtiging van de E.V.G. zou de kansen op vrede verminderen, onze veiligheid inkrimpen. Wij moeten ons er dus met al onze kracht tegen verzetten. Maar wij moeten ook begrijpen dat het Duitse vraagstuk niet opgelost zal zijn door een negatieve stemming over het verdrag van Parijs. Duitsland zal een ernstige bron van conflicten blijven zolang zijn lot niet bepaald zal zijn door een vredesverdrag, uitgewerkt door de vier bezettende mogendheden.

De nitwisseling van nota's hierover tussen de U.S.S.R. en de Westelijken is tot op dit ogenblik zonder resultaat gebleven. Het lot van Europa is nochtans nauw verbonden aan de bijeenkomst der Vier en hun eensgezindheid over het Duitse vraagstuk. De openbare opinie moet een dergelijke bijeenkomst eisen. Zij moet eisen dat oprecht naar een accoord gezocht wordt, ten prijze van wederzijdse toegevingen.

Dit accoord is mogelijk. Daarom vragen wij aan onze regering alles in het werk te stellen opdat de Conferentie der Vier zou worden gehouden. De laatste stappen van de heer Van Zeeland schijnen er op te wijzen dat hij bereid is zich in die richting te bewegen: wij zouden er ons om verheugen. Maar vooral: dat men de toekomst niet in gevaar bringe door het verdrag over de oprichting der E.V.G. goed te keuren: onvermoeibaar moeten wij aan onze volksvertegenwoordigers en senatoren de zware verantwoordelijkheid die zij dragen, in herinnering brengen.

M. GROSJEAN.

Wij moeten de machtspolitiek doen mislukken en het accoord onder de regeringen opleggen

VERKLAART HET BUREAU VAN DE WERELDVREDESRAAD IN EEN RESOLUTIE TE WENEN AANGENOMEN

Het Bureau van de Wereldvredesraad, voor het eerst bijeengekomen sedert het stopzetten der vijandelijkheden in Korea, begroet deze zegepraal van de zaak van de vrede.

Het Bureau heeft het verloop onderzocht van de campagne, die op 20 Juni 1953 door de Wereldvredesraad werd geleid, om de volkeren uit te nodigen hun regeringen aan te zetten tot onderhandelen en tot wederzijdse verstandhouding.

De wijze waarop deze oproep door de openbare mening werd onthaald, toont aan dat de Wereldvredesraad de diepe verzuchtingen van de mensheid tot uiting heeft gebracht.

Heden waagt geen enkel staatsman het nog zich openlijk tegen de onderhandelingen te verzetten. Maar de jongste gebeurtenissen leggen het Bureau van de Wereldvredesraad de taak op, de volkeren tot waakzaamheid aan te zetten.

Het woord onderhandeling wordt te vaak gebruikt om ondernemingen te dekken, die geheel tegengesteld zijn aan de vreedzame oplossing van de internationale geschillen.

Voorafgaande voorwaarden stellen en vooraf de vorm en de inhoud van de onderhandelingen willen vastleggen, kan bezwaarlijk onderhandelen worden genoemd.

Een onderhandeling over Korea doen voorafgaan door een afzonderlijk pact met Syngman Rhee, die de wapenstilstand heeft geweigerd, Indië van de politieke conferentie uitsluiten, de aansporing de wedergeboorte van het Duitse militarisme te aanvaarden alvorens over Duitsland onderhandeld wordt — dit alles is er op gericht een accoord onmogelijk te maken.

Wij roepen de volkeren op, alles te doen om de hervatting van de oorlog in Korea, onder welk voorwendsel ook, te beletten en om de oorlog in Indochina te doen ophouden.

De schendingen, die in Azië en Afrika tegen de onafhankelijkheid en de veiligheid van talrijke volkeren werden uitgevoerd, moeten in het belang van de vrede ophouden.

De volkeren zullen niet dulden, dat in Duitsland een oorlogshaard oplaait, die alle buurstaten van Duitsland, het Duitse volk zelf en de wereldvrede zou in gevaar brengen.

Wat de volkeren willen is: onderhandeling te goeder trouw en een eerlijk zoeken, op alle gebied, naar oplossingen die door allen kunnen aanvaard worden.

Zij vragen de eerbiediging van het O.V.N. handvest. Zij vragen dat de Chinese Volksrepubliek in de Organisatie der Verenigde Naties de plaats zou krijgen die haar van rechtswege toekomt. Zij zijn van mening dat de grote internationale problemen en de organisatie van de vrede niet kunnen geregeld worden zonder de deelname van China.

De verschrikkelijke bedreiging die de H-bom op de mensheid doet wegen, beveelt hij hoogdringendheid het verbod van alle wapens met massaal vernietigende kracht.

De ondraaglijke en gevaarlijke last van de militaire inspanningen moet door een internationaal accoord over de ontwapening worden verlicht.

Het is tijd dat de handel op gelijke voet tussen alle landen wordt hervat met wederzijdse voordeel en ter verbetering van de levensvoorwaarden van allen.

Het is tijd dat onder alle naties de samenwerking wordt hervat. De mensheid moet nieuwe horizonten worden geopend.

Het Bureau van de Wereldvredesraad richt zich met vertrouwen tot de volkeren, die er in geslaagd zijn, de wapenstilstand in Korea te bewerkstelligen. Het vraagt hen zich te verenigen en hun inspanningen te bundelen om de geweldspolitiek de pas af te snijden en de regeringen tot een accoord te brengen.

WENEN, 10 September 1953.